

۵-۵. سند نهایی نشست فارسی عمومی

زبان و ادبیات فارسی، دونهاد بنیادین فرهنگ و تمدن ایرانی - اسلامی و حاصل میراث گرانقدر و با شکوه فارسی زبانان است که در طول حیات و رونق خود توانسته است بخشی از بار معرفتی علوم و معارف بشری را بر دوش کشیده، درسخت‌ترین بحران‌های تاریخی، اقتدار و شکوه خود را حفظ کند. این زبان همواره متناسب با تحولات تاریخی، علمی، فلسفی، هنری و ظهور رفتارها و نهادهای اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و... توانسته است با تکیه بر امکانات ذاتی خود، غنا و توانمندی اش را اثبات کند.

باید پرسید زبان که در طول هزاران سال حافظ و نگهبان اندیشه و نبوغ قوم ایرانی در بروز آفرینش‌های هنری، علمی، فلسفی و به ویژه ادبی بوده است، چگونه می‌تواند در مسیر تاریخی حیات خود، در مقابل علوم و نیازهای اساسی جدید، بالندگی خویش را حفظ کرده، در رقابت‌های فرهنگی و زبانی، کارکرد زنده و پویا داشته باشد؟

برهمگان روشن است، زبان فارسی علاوه بر تحکیم هویت ملی ایرانیان بهترین مجلای معارف اسلامی و زیباترین جلوه‌گاه علوم قرآنی نیز بوده است. نشست تخصصی « بررسی وضعیت فارسی عمومی در دانشگاه‌ها » بهانه‌ای است برای باز شناسی، ارزیابی ظرفیت‌ها، کارکردها، و نقد و تحلیل متون

فارسی عمومی، و چگونگی تقویت این واحد درسی در دانشگاه‌ها، و دستیابی به اتفاق نظر و اجماع متخصصان در تدوین کتاب یا کتاب‌های سودمند، جامع و هدفمند تا بتواند علاوه بر رسالت مطلوب آموزشی و مباحث زبانی، زمینه‌های آموزشی عمیق دانشجویان را با فرهنگ گذشته خویش فراهم سازد و راز اعجازهای کلامی گذشتگان را در چشم دل آنان بگشاید و نسل جوان را با سرمایه وافی و کافی به سوی آینده‌ای روشن رهنمون گردد. استادان و صاحب‌نظران شرکت‌کننده در این نشست امیدوارند با همت همه ناقدان و علاقه‌مندان دلسوز و آگاه به زبان و ادب فارسی، به اهداف زیر در حد امکان نایل آیند:

۱. نام درس «فارسی عمومی» از سر فصل درس‌های دانشگاهی به درس «زبان و ادبیات فارسی» تغییر کند؛
۲. این واحد درسی با توجه به انتظارات و کارکردها به دو درس دو واحدی «زبان فارسی» و «ادبیات فارسی» تقسیم شود؛
۳. از آنجا که این واحد درسی متمم و مکمل آموخته‌های دانشجویان در مقطع متوسطه است، در تألیف کتاب‌ها، پیوند منطقی بین آموخته‌های دوره متوسطه و دانشگاه برقرار گردد؛
۴. در تألیف و تدریس این واحد درسی، آموزش زبان معیار و کارکردهای آن در اولویت قرار گیرد؛
۵. در بخش ادبیات، ادبیات معاصر ایران و تحولات ادبی دهه‌های اخیر در اولویت قرار گیرد؛

۶. در تدریس این واحد درسی، از استادان مجرب و ممتاز دانشگاه‌ها استفاده شود؛
۷. از مسئولان و مدیران آموزش خواسته شود تا با به کارگیری استادان مجرب به منظور تقویت و رعایت شأن این درس اهتمام ورزند؛
۸. به منظور بهره‌گیری بیشتر هر دانشجوی ایرانی از زبان فارسی شایسته است این درس جزو واحدهای پایه هر رشته دانشگاهی محسوب گردد؛
۹. شایسته است دانشگاه‌ها و موسسات آموزش عالی هر ساله کارگاه‌های آموزشی برای تقویت مهارت‌های جدید تدریس درس زبان و ادبیات فارسی برگزار نمایند؛
۱۰. مخاطبان از نظر رشته‌های تحصیلی تفکیک، و حد نصاب دانشجویی در هر کلاس رعایت گردد؛
۱۱. نظر به این که این درس برای کلیه رشته‌های تحصیلی ضروری است، شایسته است جزو واحدهای پایه هر رشته محسوب شود؛
۱۲. مدرسین درس فارسی، اطلاعات خود را با رشته‌های تحصیلی دانشجویان متناسب سازند تا در تفهیم و تقویت مبانی فارسی موفق‌تر عمل نمایند؛
۱۳. محتوا و موضوعات کتاب به گونه‌ای تدوین شود که این درس برای دانشجویان جذاب و شوق‌آفرین باشد.